

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ترجمه بعضی از آیاتی که هدایت را مطرح میکند

خدا ابایی ندارد که به پشه و کمتر از آن مثل بزند. آنان که ایمان آورده‌اند می‌دانند که آن مثل درست و از جانب پروردگار آنهاست. و اما کافران می‌گویند که خدا از این مثل چه می‌خواسته است؟ بسیاری را بدان گمراه می‌کند و بسیاری را هدایت. اما تنها فاسقان را گمراه می‌کند. (۲۶) بقره

از مردم، آنان که کم خردند، خواهند گفت: چه چیز آنها را از قبله‌ای که رو به روی آن می‌ایستادند برگردانید؟ بگو: مشرق و مغرب از آن خداست و خدا هر کس را که بخواهد به راه راست هدایت می‌کند. (۱۴۲) بقره

مردم یک امت بودند، پس خدا پیامبران بشارت‌دهنده و ترساننده را بفرستاد، و بر آنها کتاب بر حق نازل کرد تا آن کتاب در آنچه مردم اختلاف دارند میانشان حکم کند، ولی جز کسانی که کتاب بر آنها نازل شده و حجتها آشکار گشته بود از روی حسدی که نسبت به هم می‌ورزیدند در آن اختلاف نکردند. و خدا مؤمنان را به اراده خود در آن حقیقتی که اختلاف می‌کردند راه نمود، که خدا هر کس را که بخواهد به راه راست هدایت می‌کند. (۲۱۳) بقره

هدایت یافتن آنان بر عهده تو نیست، بلکه خداست که هر که را که بخواهد هدایت می‌کند. و هر مالی که انفاق می‌کنید ثوابش از آن خود شماست و جز برای خشنودی خدا چیزی انفاق نکنید و هر چه انفاق کنید پاداش آن به شما می‌رسد و بر شما ستم نخواهد شد. (۲۷۲) بقره

تا خدا بدان هر کس را که در پی خشنودی اوست به راه‌های سلامت هدایت کند و به فرمان خود از تاریکی به روشنایشان ببرد و آنان را به راه راست هدایت کند. (۱۶) مائده

این است هدایت خدا. هر که را از بندگانش خواهد بدان هدایت می‌کند و اگر شرک آورده بودند اعمالی که انجام داده بودند نابود می‌گردید. (۸۸) انعام

خداوند به سرای سلامت فرا می‌خواند و هر که را بخواهد به راه راست هدایت می‌کند. (۲۵) یونس

بگو: آیا از این بتان شما کسی هست که به حق راه نماید؟ بگو: خدا به حق راه می‌نماید. آیا آن که به حق راه می‌نماید به متابعت سزاوارتر است یا آن که به حق راه نمی‌نماید و خود نیز نیازمند هدایت است؟ شما را چه می‌شود؟ چگونه حکم می‌کنید؟ (۳۵) یونس

چنین شد تا بدانند که من در غیبتش به او خیانت نکرده‌ام و خدا حيله خائنان را به هدف نمی‌رساند. (۵۲) یوسف

کافران می‌گویند: چرا از جانب پروردگارش معجزه‌ای بر او نازل نمی‌شود؟ بگو: خدا هر که را بخواهد گمراه می‌کند. و هر که را به درگاه او روی کند، هدایت می‌کند: (۲۷) رعد

هیچ پیامبری را جز به زبان مردمش نفرستادیم، تا بتواند پیام خدا را برایشان بیان کند. پس خدا هر که را بخواهد گمراه می‌کند و هر که را بخواهد هدایت می‌کند و اوست پیروزمند و حکیم. (۴) ابراهیم

و اگر تو به هدایت آنها حریص باشی، خدا آن را که گمراه کرده است، هدایت نمی‌کند و این گمراهان را هیچ یاری‌دهنده‌ای نیست.

(۳۷) نحل

اگر خدا می‌خواست، همه شما را یک امت کرده بود، ولی هر که را بخواهد گمراه می‌سازد و هر که را بخواهد هدایت می‌کند و از هر کاری که می‌کنید بازخواست می‌شوید. (۹۳)نحل

این قرآن به درست‌ترین آیینها راه می‌نماید و مؤمنانی را که کارهای شایسته به جای می‌آورند بشارت می‌دهد که از مزدی کرامند برخوردار خواهند شد. (۹)اسراء

بدین سان قرآن را نازل کردیم، با آیاتی روشن‌گر. و خدا هر کس را که بخواهد هدایت می‌کند. (۱۶)حج

به تحقیق آیاتی روشن‌گر نازل کردیم و خدا هر کس را که بخواهد به راه راست هدایت می‌کند. (۴۶)نور

تو هر کس را که بخواهی هدایت نمی‌کنی. خداست که هر که را بخواهد هدایت می‌کند و او هدایت یافتگان را بهتر می‌شناسد. (۵۶)قصص

آری، ستمکاران بی‌هیچ دانشی از هوای نفس خود پیروی کرده‌اند. آن را که خدا گمراه کرده است چه کسی هدایت می‌کند؟ آنها را هیچ یآوری نیست. (۲۹)

آنان که از دانش برخوردار یافته‌اند می‌دانند که آنچه از جانب پروردگارت بر تو نازل شده است حق است و به راه خدای پیروزمند ستودنی راه می‌نماید. (۶)

آیا آن که کردار بدش در نظرش آراسته شده، چنان که نیکویش پنداشت، همانند کسی است که چنین نیست؟ پس خدا هر که را خواهد گمراه می‌کند و هر که را خواهد هدایت می‌کند. نباید که جان تو به خاطر آنها دچار اندوه شود. زیرا خدا به کارهایی که می‌کنند آگاه است. (۸)

آگاه باش که دین خالص از آن خداست و آنان که سواى او دیگری را به خدایی گرفتند، گفتند: اینان را از آن رو می‌پرستیم تا وسیله نزدیکی ما به خدای یکتا شوند. و خدا در آنچه اختلاف می‌کنند میانشان حکم خواهد کرد. خدا آن را که دروغگو و ناسپاس باشد هدایت نمی‌کند. (۳)

خدا بهترین سخن را نازل کرده است. کتابی متشابه و دو تا دو تا، که از تلاوت آن کسانی را که از پروردگارشان می‌ترسند از خوف تن بلرزد. سپس تن و جانشان به یاد خدا بیارامد. این راه خداست که هر که را بخواهد بدان راهنمایی می‌کند، و هر که را خدا گمراه کند او را هیچ راهنمایی نخواهد بود. (۲۳)

و مردی مؤمن از خاندان فرعون که ایمانش را پنهان داشته بود، گفت: آیا مردی را که می‌گوید که پروردگار من خدای یکتاست و با دلپهایی روشن از جانب پروردگارتان آمده است، می‌کشید؟ اگر دروغ می‌گوید، گناه دروغش بر گردن خود اوست و اگر راست می‌گوید، پاره‌ای از وعده‌هایی که داده است به شما خواهد رسید. هر آینه خدا هیچ گزافکار دروغگویی را هدایت نمی‌کند. (۲۸)

برای شما آیینی مقرر کرد، از همان گونه که به نوح توصیه کرده بود و از آنچه بر تو وحی کرده‌ایم و به ابراهیم و موسی و عیسی توصیه کرده‌ایم که دین را بر پای ننگه دارید و در آن فرقه فرقه مشوید. تحمل آنچه بدان دعوت می‌کنید بر مشرکان دشوار است. خدا هر که را خواهد برای رسالت خود بر می‌گزیند و هر که را بدو باز گردد به خود راه می‌نماید. (۱۳)

گفتند: ای قوم ما، ما کتابی شنیدیم که بعد از موسی نازل شده، کتابهای پیشین را تصدیق می‌کند و به حق و راه راست راه می‌نماید. (۳۰)

به راه راست هدایت می‌کند. پس ما بدان ایمان آوردیم و هرگز کسی را شریک پروردگارمان نمی‌سازیم. (۲)

موکلان دوزخ را جز از فرشتگان قرار ندادیم. و شمار آنها جز برای امتحان کافران نیست. تا اهل کتاب یقین کنند و بر ایمان مؤمنان بیفزاید و اهل کتاب و مؤمنان شک نکنند. و تا آنان که در دلهایشان مرضی است نگویند: خدا از این مثل چه می‌خواسته است؟ خدا اینچنین هر کس را که بخواهد گمراه می‌کند و هر کس را که بخواهد راه می‌نماید. و شمار سپاهیان پروردگارت را جز او نداند. و این سخن جز اندرزی از برای مردم نیست. (۳۱)